

Suomen malli kiinnosti Latviassa

RIIASSA JÄRJESTETTIIN maaliskuun lopussa perhehoidon seminaari, jonne myös Perhehoitoliitto oli kutsuttu kertomaan Suomen perhehoidon tilasta ja liiton tekemästä työstä perhehoidon edistämiseksi. Paikalle oli saapunut runsaasti perhehoitajia, sosiaalityöntekijöitä ja huoltajia eri puolilta Latviaa. Seminaarin järjestäjänä toimi **Ilze Golvere**, Latvian perhehoitajien yhdistyksen puheenjohtaja. Golvere tuli Suomessa monille tutuksi hänen osallistuessaan vuosi sitten Perhehoitoliiton liittokokoukseen ja samassa yhteydessä pidettyyn Peili-koulutukseen.

Latviassa perhehoito ei ole saavuttanut vielä samanlaista yhteiskunnallista asemaa kuin Suomessa. Huostaan otettuja lapsia ja nuoria sijoitetaan myös perheisiin, mutta perheet eivät saa kuin nimellistä, alle 50 euron korvausta tehtävästään. Perheille ei myöskään ole tarjolla Suomen kaltaisia tukimuotoja tai koulutusta.

Vaikka perhehoitoon sijoitettuja lapsia ja nuoria on Latviassakin tuhansia, on perhehoitajien yhdistyksessä silti vain alle 200 jäsentä. Yksi selitys voi olla kolmannen sektorin heikko asema yhteiskunnallisessa vaikuttamisessa. Järjestöillä ei ole perinteisesti Latviassa vahvaa jalansijaa, eikä yhteiskunta tue järjestöjä taloudellisesti.

Latviassa tehdään kahdentyyppisiä sijoituksia. Ensimmäisessä mallissa huoltajuus pysyy sosiaaliviranomaisella, eikä sijais-

Riiaassa järjestetty perhehoidon seminaari kokosi yhteen suuren kuulijajoukon. Perhehoitoliiton toiminnanjohtaja **Pirjo Hakkarainen** ja kehittämisspäällikkö **Maria Kuukkanen** eturivissä. Heidän esityksensä herätti runsaasti keskustelua perhehoidon eroista Suomen ja Latvian välillä.

vanhemmalla ole toisinaan mahdollisuutta päättää edes lapsen koulunkäynnistä. Latviassa on myös tyypillistä, että muutaman vuoden sijoituksen jälkeen lapsi tai nuori voidaan myös antaa ulkomaille adoptioon. Toinen malli on adoptiokeskeisempi, jossa huoltajuus siirtyy sijaisvanhemmille.

Kokemuksia puolin ja toisin

Seminaarissa kuultiin Latvian entisen sosiaaliministerin, sosiaalivirkailijoiden, sijaisvanhempien ja kriisikeskuksen työntekijän alustukset. Seminaari keskittyi nimenomaan lapsen edun esille nostamiseen. Kriisikeskuksen työntekijä, psykologi **Laura Pirsko**, puhui perheen merkityksestä sekä siitä, millainen merkitys biologisilla siteillä ja toisaalta kiintymyssuhteella sijaisvanhempiin on lapselle. Hänen puheessaan korostui pysyvien ihmissuhteiden korostaminen lapsen kehityksen tukemiseksi. Esityksessä nostettiin pohdittavaksi Latvian hallituksen adoptiokeskeinen näkemys. Paikallisten instituutioiden silmissä sijaisperheillä ei ole vielä vahvaa statusta perheenä.

Perhehoitoliiton toiminnanjohtajan **Pirjo Hakkaraisen** ja kehittämisspäällikkö **Maria Kuukkanen** esitys herätti yleisössä paljon kysymyksiä perhehoidon eroista Suomen ja Latvian välillä. Huomiota sai PRIDE-ennakkovalmennusmalli sekä sijaisperheiden saama taloudellinen tuki. Innostavan ja mielenkiintoisen seminaarin lopuksi kiitoksia vaihdettiin puolin ja toisin. Yhteistyölle Suomen ja Latvian välillä toivotaan hyvää jatkoa. ●

Perhehoitoliiton vaate- ja lelukeräyksestä Latvian sijoitettujen lasten hyväksi kerrotaan seuraavalla aukeamalla.

PERHEHOIDOSSA ON TULEVAISUUS

Kehitysvammaisten Palvelusäätiön valmentamat perhehoitajat ovat valmiita tarjoamaan

lyhyt- ja pitkäaikaista perhehoitoa kehitysvammaisille lapsille, nuorille ja aikuisille eri puolilla Suomea.

Perhehoitoa tarvitsevien kuntien yhteydenotot ja lisätietoja:

LYHYTAIKAINEN PERHEHOITO
Kirsi Toiminen, puh. 0207 713 554
kirsi.toiminen@kvps.fi

PITKÄAIKAINEN PERHEHOITO
Jaana Väliäho, puh. 0207 713 545
jaana.valiaho@kvps.fi

KEHITYSVAMMAISTEN PALVELUSÄÄTIÖ
Pinninkatu 51, 33100 Tampere, www.kvps.fi